

«Αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, τότε το κήρυγμά μας είναι χωρίς νόημα, το ίδιο και η πίστη σας.» (Α' Κορ. 15,14)

Αγαπητοί μου αδελφοί, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Δυό λέξεις, οι πιό αγαπημένες στα χείλη των χριστιανών.

Χριστός ανέστη! Χαιρετισμός, που όποιος τον εκφέρει δηλώνει αβίαστα πως είναι χριστιανός.

Χριστός ανέστη! Το θεμέλιο της χριστιανικής μας πίστεως.

Χριστός ανέστη! Η αστείρευτη πηγή της χριστιανικής ελπίδας.

Χριστός ανέστη! Η εγγύηση και της δικής μας αναστάσεως.

Να γιατί, αδελφοί μου αγαπητοί, χωρίς την Ανάσταση του Χριστού μας δεν νοείται Χριστιανισμός. Να γιατί χωρίς την Ανάσταση το κήρυγμα, δηλαδή η πίστη και ο λόγος της Εκκλησίας, είναι λόγος κενός

• άδειος, χωρίς νόημα και χωρίς αξία.

Αυτό υπογραμμίζει με έμφαση ο απόστολος Παύλος στο περίφημο 15ο κεφάλαιο της πρώτης επιστολής του προς τους Χριστιανούς της Κορίνθου : «Αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, τότε το κήρυγμά μας —το κήρυγμα της Εκκλησίας— είναι χωρίς νόημα

- το ίδιο και η πίστη σας —η πίστη των Χριστιανών».

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ όμως αναστήθηκε αληθώς. Το βεβαιώνει το άδειο μνημείο. Το αναγγέλλει στις Μυροφόρες ο λευκοφορεμένος Άγγελος. Το κηρύττουν με παρρησία οι Απόστολοι. Το ομολογούν με θάρρος οι Μάρτυρες. Το βιώνουν με αυταπάρνηση οι ασκητές. Το ζούν και το χαίρονται οι Χριστιανοί όλων των αιώνων. Και πλημμυρισμένοι με την αναστάσιμη χαρά ομολογούν Χριστός ανέστη! Και αντιφωνούν με βεβαιότητα Αληθώς ανέστη!

Πιστεύουμε οι Χριστιανοί στην Ανάσταση του Χριστού μας. Πιστεύουμε ότι η Ανάσταση είναι η πηγή της αληθινής ζωής και η εγγύηση και της δικής μας αναστάσεως. Και αυτό που πιστεύουμε, παράλληλα το ζούμε μέσα στην Εκκλησία μας. Στην προσευχή και τη λατρεία της. Στη μετοχή μας στα μυστήριά της. Στην αναστάσιμη ζωή που ακολουθούμε. Στην αδελφική κοινωνία αγάπης και χαράς, που καλλιεργούμε οι Χριστιανοί μεταξύ μας.

ΟΜΩΣ ΥΠΗΡΞΑΝ και εξακολουθούν να υπάρχουν και σήμερα κι αυτοί που δεν πιστεύουν στην Ανάσταση. Που την αμφισβητούν. Που την αρνούνται. Ακόμη και που την πολεμούν. Και το φαινόμενο αυτό παρατηρείται από την αποστολική εποχή μέχρι τη δική μας.

Άς μη μας εκπλήσσει, αδελφοί μου, το γεγονός. Και ούτε να μας αποθαρρύνει. Μας αρκεί η μαρτυρία των Ευαγγελίων. Μας πείθει το κήρυγμα των Αποστόλων. Μας βεβαιώνουν τα μαρτύρια και η θυσία των μαρτύρων. Μας ενισχύουν τα θαύματα των Αγίων. Μας το αποδεικνύει ο θρίαμβος της Εκκλησίας στο διάβα των αιώνων.

Όσοι πολέμησαν την Ανάσταση του Κυρίου ξεχάστηκαν ή πέρασαν στο περιθώριο της ιστορίας. Όσοι ξόδεψαν ανυπολόγιστο χαρτί και μελάνι για να κλονίσουν την πίστη στην Ανάσταση λησμονήθηκαν. Και τα όσα έγραψαν —αμέτρητες σελίδες και βιβλία—, τα χαιρέται η σκόνη κάποιων βιβλιοθηκών. Και όπου αθεϊστικά καθεστώτα επί δεκαετίες βάλθηκαν να ξεριζώσουν την πίστη στην Ανάσταση του Χριστού, τα καθεστώτα αυτά κατέρρευσαν με πάταγο. Κι εκεί σήμερα υψώνεται και πάλι ο σταυρός και φεγγοβολεί το φώς της Αναστάσεως.

Το καίριο πρόβλημα για τους Χριστιανούς κάθε εποχής, επομένως και για μας σήμερα, είναι πόσο θερμή είναι η πίστη μας στον αναστημένο Κύριό μας. Πόσο η Ανάστασή Του φωτίζει το νού και την καρδιά μας

- πόσο εμπνέει τη ζωή μας

- πόσο διαμορφώνει τη συμπεριφορά μας. Πόσο η προσδοκία και της δικής μας αναστάσεως και η είσοδος στην αληθινή ζωή του μέλλοντος αιώνος —αυτό δηλαδή που ομολογούμε στο

Σύμβολο της πίστεώς μας—, αποτελεί βεβαιότητα της καρδιάς μας και οδηγό της εγκόσμιας πορείας μας.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

ΠΑΣΧΑ, Κυρίου Πάσχα σήμερα! Χαρείτε τη χαρά της Αναστάσεως. Παναγιυρίστε το μεγάλο γεγονός. Δοξάστε τον αναστημένο Λυτρωτή. Και μοιραστείτε με τα μέλη των οικογενειών σας, αλλά και με κάθε ομόπιστο αδελφό, την πασχάλια ευφροσύνη.

Αυτή τη χαρά της Αναστάσεως μοιράζομαι κι εγώ, ο ταπεινός Επίσκοπός σας, νοερά μαζί σας. Και όλοι μαζί, λουσμένοι στο αναστάσιμο φώς και πλημμυρισμένοι από την πασχάλια χαρά, άς βοητήσουμε με βεβαιότητα :

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Με θερμές αναστάσιμες ευχές
ο Επίσκοπός σας
† Ο ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝ